

REGULAS 8. PANTĀ MINĒTO MĀCĪBU PRIEKŠMETU SARAKSTS

Zināšanas, kas jāņem vērā, lai dalībvalsts atzītu profesionālo kompetenci, attiecīgi kravu autopārvadātājiem vai pasažieru autopārvadātājiem jāpārbauda vismaz turpmāk uzskaitītajos priekšmetos. Pretendentiem uz kravu vai pasažieru autopārvadātāja kvalifikāciju jāsasniedz šajos priekšmetos tāds zināšanu un praktisko spēju līmenis, kāds ir vajadzīgs pārvadājumu uzņēmuma vadīšanai.

A. Civiltiesības

Pretendentam attiecībā uz kravu autopārvadājumiem un pasažieru autopārvadājumiem jo īpaši:

- 1) jāzina galvenie autopārvadājumos izmantojamo līgumu veidi, kā arī no tiem izrietošās tiesības un saistības;
- 2) jāprot sastādīt juridiski spēkā esošu pārvadājumu līgumu, jo īpaši attiecībā uz pārvadājumu noteikumiem;

attiecībā uz kravu autopārvadājumiem:

- 3) jāprot analizēt sava principāla prasību attiecībā uz kompensāciju par kravas nozaudēšanu vai bojāšanu pārvadājumu laikā vai tās novēlotu piegādi un izprast, kā šī prasība ietekmē viņa līgumsaistības;
- 4) jāzina noteikumi un saistības, kas izriet no CMR Konvencijas par kravu starptautisko autopārvadājumu līgumu;

attiecībā uz pasažieru autopārvadājumiem:

- 5) jāprot analizēt sava principāla prasību par kompensāciju par pārvadājuma laikā notikušā satiksmes negadījuma dēļ pasažieriem nodarītajiem miesas bojājumiem vai bagāžas bojājumiem vai par kavēšanās dēļ radušos zaudējumu kompensāciju un izprast, kā šī prasība ietekmē viņa līgumsaistības.

B. Komerctiesības

Pretendentam attiecībā uz kravu autopārvadājumiem un pasažieru autopārvadājumiem jo īpaši:

- 1) jāzina darījumu slēgšanas nosacījumi un formalitāšu kārtošana, pārvadātājiem noteiktie vispārējie pienākumi (reģistrēšanās, grāmatvedības uzskaitē u. c.) un bankrota sekas;
- 2) jābūt pietiekamām zināšanām par dažādiem uzņēmumu veidiem un normām, kas reglamentē to izveidi un darbību.

C. Sociālās tiesības

Pretendentam attiecībā uz kravu autopārvadājumiem un pasažieru autopārvadājumiem jo īpaši:

- 1) jāzina dažādu ar autopārvadājumiem saistītu sabiedrisko iestāžu loma un darbība (arodbiedrības, rūpnīcu padomes, darbnīcu pārvaldnieki, darba aizsardzības inspektori u. c.);
- 2) jāzina darba devēja sociālā nodrošinājuma saistības;
VL4 6/003L Eiropas Savienības Oficiālais Vēstnesis L 300/65
- 3) jāzina ar autopārvadājumu uzņēmumu dažādu kategoriju darbiniekiem noslēdzamo darba līgumu noteikumi (līgumu veidi, pušu saistības, darba apstākļi un darbalaiks, apmaksāti atvaļinājumi, atalgojums, līguma laušana u. c.);
- 4) jāzina piemērojamās normas attiecībā uz transportlīdzekļa vadīšanas laiku, transportlīdzekļa vadītāja atpūtas laiku un darba laiku, jo īpaši Regulas (EEK) Nr. 3821/85, Regulas (EK) Nr. 561/2006, Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2002/15/EK(1)

Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2002/15/EK (2002. gada 11. marts) par darba laika organizēšanu personām, kas ir autotransporta apkalpes locekļi (OV L 80, 23.3.2002., 35. lpp.).
(1) un Direktīvas 2006/22/EK noteikumi, un šo noteikumu piemērošanas praktiskie aspekti;

5) jāzina piemērojamās normas attiecībā uz transportlīdzekļa vadītāju sākotnējo kvalifikāciju un turpmāko apmācību, jo īpaši normas, kas izriet no Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2003/59/EK(2)

Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2003/59/EK (2003. gada 15. jūlijs) par dažu kravu vai pasažieru pārvadāšanai paredzētu autotransporta līdzekļu vadītāju sākotnējās kvalifikācijas iegūšanu un periodisku apmācību (OV L 226, 10.9.2003., 4. lpp.). (2).

D. Nodokļu tiesības

Pretendentam attiecībā uz kravu autopārvadājumiem un pasažieru autopārvadājumiem jo īpaši jāzina noteikumi, kas reglamentē:

- 1) pievienotās vērtības nodokli (PVN) par transporta pakalpojumiem;
- 2) autotransporta nodokli;
- 3) nodokļus dažiem kravu autotransporta līdzekļu veidiem, ceļu nodevas un infrastruktūras lietošanas maksu;
- 4) ienākuma nodokli.

E. Uzņēmuma finanšu un ekonomikas vadība

Pretendentam attiecībā uz kravu autopārvadājumiem un pasažieru autopārvadājumiem jo īpaši:

- 1) jāzina normatīvie akti un prakse, kas saistīta ar čeku, vekselu, parādzīmju, kredītkaršu un citu maksāšanas līdzekļu vai veidu izmantošanu;
- 2) jāzina dažādi kreditēšanas veidi (bankas kredīts, dokumentārais kredīts, garantijas depozīts, ķīlu zīmes, līzings, noma, faktoringu u. c.), kā arī maksājumi un saistības, kas no tiem izriet;
- 3) jāzina, kas ir bilance, kas tajā ietverts un kā to interpretēt;
- 4) jāizprot un jāprot interpretēt peļņas un zaudējumu pārskatu;
- 5) jāprot novērtēt uzņēmuma finanšu stāvokli un rentabilitāti, jo īpaši pamatojoties uz finanšu rādītājiem;
- 6) jāprot izstrādāt budžetu;
- 7) jāzina sava uzņēmuma izmaksu elementi (pastāvīgās izmaksas, mainīgās izmaksas, apgrozāmie līdzekļi, amortizācija u. c.) un jāprot aprēķināt izmaksas uz vienu transporta līdzekli, kilometru, reisu vai tonnu;
- 8) jāprot sastādīt visa uzņēmuma personāla darba organizācijas shēmas un sastādīt darbu grafikus u. c.;
- 9) jāzina tirgus pētījuma sagatavošanas (mārketinga), transporta pakalpojumu realizācijas veicināšanas, klientu kartotēkas sastādīšanas, reklāmas un sabiedrisko attiecību principi u. c.;
- 10) jāzina dažādi ar autopārvadājumiem saistīti apdrošināšanas veidi (atbildības apdrošināšana, apdrošināšana nelaiemes gadījumiem/dzīvības apdrošināšana, nedzīvības apdrošināšana un bagāžas apdrošināšana) un to radītās garantijas un saistības;
- 11) jāzina autotransportā izmantojamie datu elektroniskās pārraides veidi; attiecībā uz kravu autopārvadājumiem.
- 12) jāprot praktiski izmantot faktūru noformēšanas noteikumus par kravu autopārvadājumu pakalpojumiem un jāzina *Incoterms* nozīme un izmantošana;

13) jāzina dažādi transporta papildpakalpojumu veidi, to nozīme, funkcijas un, atsevišķos gadījumos, to statuss;

attiecībā uz pasažieru autopārvadājumiem:

14) jāprot izmantot braukšanas maksas un izcenojumu noteikšanas noteikumus sabiedriskajam un privātajam pasažieru transportam;

15) jāprot praktiski izmantot faktūru noformēšanas noteikumus par pasažieru autotransporta pakalpojumiem.

F. Piekļuve tirgum

Pretendentam attiecībā uz kravu autopārvadājumiem un pasažieru autopārvadājumiem jo īpaši:

1) jāzina profesionālās darbības noteikumi, veicot autopārvadājumus par atlīdzību, noteikumi par industriālo autotransporta līdzekļu nomu, noteikumi par apakšlīgumu slēgšanu, jo īpaši noteikumi, ar kuriem reglamentē autopārvadātāja profesionālo darbību, darbības uzsākšanu, atļaujas, kas vajadzīgas autopārvadājumu veikšanai Kopienas teritorijā un ārpus tās, pārbaudes un sankcijas;

2) jāzina autopārvadājumu uzņēmumu izveides noteikumi;

3) jāzina dažādi dokumenti, kas nepieciešami autopārvadājumu pakalpojumu sniegšanai, un jāprot ieviest pārbaudes procedūras, ar kurām nodrošināt, lai apstiprināti dokumenti, kas attiecas uz visiem pārvadājumiem, jo īpaši tie, kas attiecas uz transportlīdzekli, transportlīdzekļa vadītāju, kravu un bagāžu, glabātos gan transportlīdzeklī, gan uzņēmuma telpās;

attiecībā uz kravu autopārvadājumiem:

4) jāzina kravu autopārvadājumu tirgus organizācijas, kravu apstrādes un loģistikas noteikumi;

5) jāzina robežas šķērsošanas formalitātes, T dokumentu un TIR karnetes nozīme un izmantojums, kā arī pienākumi un atbildība, kas izriet no to izmantojuma;

attiecībā uz pasažieru autopārvadājumiem:

6) jāzina pasažieru autopārvadājumu tirgus organizācijas noteikumi;

7) jāzina noteikumi par pasažieru autopārvadājumu pakalpojumu ieviešanu un jāprot sagatavot satiksmes grafikus.

G. Tehniskie standarti un darbības tehniskie aspekti

Pretendentam attiecībā uz kravu autopārvadājumiem un pasažieru autopārvadājumiem jo īpaši:

1) jāzina dalībvalstu noteikumi par transporta līdzekļu masu un gabarītiem, kā arī procedūras, kas jāievēro, pārvadājot nestandarta kravas, kas neatbilst šiem noteikumiem;

2) jāprot izvēlēties uzņēmuma vajadzībām atbilstīgus transporta līdzekļus un to komponentus (šasiju, motoru, transmisijas sistēmu, bremžu sistēmu u. c.);

3) jāzina formalitātes, kas attiecas uz šo transporta līdzekļu tipa apstiprināšanu, reģistrāciju un tehniskajām apskatēm;

4) jāizprot, kādi pasākumi jāveic autotransporta līdzekļu radītā trokšņa samazināšanai un autotransporta līdzekļa izplūdes gāzu radītā gaisa piesārņojuma ierobežošanai;

5) jāprot sastādīt transporta līdzekļu un to iekārtu regulāro tehnisko apkopju grafikus; attiecībā uz kravu autopārvadājumiem.

6) jāzina dažāda veida kravu apstrādes un kraušanas ierīces (kravas automobiļu pakalējo bortu vairogi, konteineri, paliktņi u. c.) un jāprot noteikt procedūras un dot instrukcijas par kravu

iekraušanu un izkraušanu (slodzes sadalījumu, nokraušanu, novietošanu, nostiprināšanu un balstīšanu u. c.);

7) jāzina dažādi kombinēto pārvadājumu veidi, ja kādu pārvadājuma daļu veic pa dzelzceļu vai ar prāmi;

8) jāprot ieviest procedūras, lai ievērotu noteikumus par bīstamu kravu un atkritumu pārvadāšanu, jo īpaši prasības, kas izriet no Direktīvas 2008/68/EK(1)

Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2008/68/EK (2008. gada 24. septembris) par bīstamo kravu iekšzemes pārvadājumiem(OV L 260, 30.9.2008., 13. lpp.). (1) un Regulas (EK) 1013/2006(2)

Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1013/2006 (2006. gada 14. jūnijs) par atkritumu sūtījumiem (OV L 190, 12.7.2006.,1. lpp.). (2);

9) jāprot ieviest procedūras, lai ievērotu noteikumus par ātri bojājošos pārtikas produktu pārvadāšanu, un jo īpaši tos, kas izriet no Nolīguma par ātri bojājošos pārtikas produktu starptautiskajiem pārvadājumiem un par speciālām iekārtām, kas izmantojamas šajos pārvadājumos (ATP);

10) jāspēj īstenot procedūras, lai pilnīgi ievērotu dzīvu dzīvnieku pārvadāšanas noteikumus.

H. Satiksmes drošība

Pretendentam attiecībā uz kravu autopārvadājumiem un pasažieru autopārvadājumiem jo īpaši:

1) jāzina, kādas ir transportlīdzekļa vadītājiem noteiktās kvalifikācijas prasības (transportlīdzekļa vadītāja apliecība, medicīniskās izziņas, sagatavotības sertifikāti u. c.);

2) jāprot veikt nepieciešamos pasākumus, ar kuriem nodrošināt, lai transportlīdzekļa vadītāji pilnībā ievērotu dalībvalstīs spēkā esošos satiksmes noteikumus, aizliegumus un ierobežojumus (kustības ātruma ierobežojumus, kustības priekšrocības, apstāšanās un stāvēšanas ierobežojumus, gaismu lietošanu, ceļa zīmes u. c.);

3) jāprot izstrādāt instrukcijas, kā transportlīdzekļa vadītājiem pārbaudīt drošības noteikumu pilnīgu ievērošanu attiecībā uz transporta līdzekļu un to iekārtu, kā arī kravas tehnisko stāvokli un veicamajiem profilakses pasākumiem;

4) jāprot noteikt procedūras, kuras jāievēro, notiekot satiksmes negadījumam, un īstenot piemērotas procedūras negadījumu atkārtošanās vai kustības drošības noteikumu smagu pārkāpumu novēršanai;

5) jāprot ieviest drošības procedūras attiecībā uz kravas nostiprināšanu un jāzina attiecīgie nostiprināšanas veidi;

attiecībā uz pasažieru autopārvadājumiem:

6) jābūt pamatzināšanām par ceļu tīkla izvietojumu dalībvalstu satiksmē.